

at fratage Jurisdiktionerne de Indtægter, de her have, og i Virkeligheden fratage Kommunerne dem, thi den Anvendelse, der hidtil har fundet Sted af disse Midler, har jo været til Gavn for Kommunerne. Derved kommer ogsaa et andet Moment til Overvejelse, som man ikke kan undlade at fæste Øjet paa. Det er, at Landets samtlige Kommuner ikke her ere ens stillede. Saa vidt jeg ved, er den store københavnske Kommune anderledes stillet end de øvrige Kommuner i saa Henseende, idet Bøderne der tilfalde ikke Politikassen, men selve Kommunens Kasse. Det er et Forhold, man ikke kan undlade at se paa ved denne Lejlighed.

Men som jeg begyndte med, er jo hele dette Forhold med Politikasser og Bøder, som gaa ind i Politikasserne og anvendes paa den anførte Maade, noget gammeldags, og det er derfor vel værd at fremme Forslaget, faa en Forhandling derom og se at faa noget fornuftigt ud deraf, og dermed mener jeg, at det bør overvejes i Forbindelse med hele Spørgsmaalet om Politiets Omordning. Man bør se, om man ikke ved en Anvendelse af den opsparede Formue her virkelig kan komme de Kommuner til Hjælp, som ved den Lejlighed komme til at bløde noget større. Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie, til Behandling i et Udvalg, som eventuelt ogsaa kan modtage de Lovforslag om Omordning af Politiet, som findes i det andet høje Ting, naar de komme herved.

Stauning: Jeg tillod mig ved første Behandling af Finansloven at henlede Opmærksomheden paa den Sag, som nu har faaet Lovforslags Form af Regeringen, idet det længe har staaet for mig saaledes, at det Forhold, der bestaar med Hensyn til Politikassernes Forvaltning af store Pengemidler, indkomne paa denne Maade, er lidet tidssvarende og sikkert burde reformeres. Jeg havde ganske vist tænkt mig, at det burde reformeres derhen, at Politikassernes Midler helt og holdent gik ind i Statskassen og bleve administrerede der. Jeg er imidlertid meget glad for, at den højtærede Regering har forelagt det Forslag, som nu er under Debat. Jeg er i høj Grad taknemmelig for, at man har

haft Opmærksomheden henledet paa dette Forhold og søgt at faa en anden Fremgangsmaade tilvejebragt end den hidtidige og kan derfor med Glæde paa min Gruppes Vegne tilsige vor Medvirkning til dette Forslags Gennemførelse.

Jeg venter imidlertid, at den højtærede Regering ikke vil lade det have sit Forblivende ved Gennemførelsen af dette Lovforslag, som jeg nærmest anser for midlertidigt. Jeg forventer, man yderligere vil overveje Sagen og til sin Tid stille Forslag om en fuldstændig Omordning, saaledes at Politikassernes hele Formue gaar over i Statskassen. Det er jo utvivlsomt et ganske ureglementeret Forhold, der bestaar her i Henhold til forskellige meget gamle Forordninger og Bestemmelser. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som nylig havde Ordet, sagde om disse Politikasser, at Midlerne blandt andet anvendtes til billige Laan til Funktionærerne. Det er i hvert Fald ikke Tilfældet alle Steder, at de virke paa denne heldige Maade. Det er ikke ukendt, at Politikassernes Midler henstaa til Forrentning i Sparekasser eller faste Ejendomme og slet ikke faa den gavnlige Anvendelse, det ærede Medlem omtaler, og i øvrigt er det jo saadant, at disse Kassers Bestaaen meget let medfører Forhold, der maa siges at være mere eller mindre utiltalende. Jeg skal saaledes nævne — det staaer jo ogsaa i Motiverne —, at Politikassernes Midler væsentlig og bl. a. anvendes som Gratialer til Politibetjente o. s. v. Ja, det er ikke alene Politibetjentene, der faa Gratialer. Jeg ved et Sted, hvor selve Politifuldmægtigen faar et Gratiale af 400 Kr. aarlig af Politikassernes Midler, og ikke nok med, at man til en saadan Embedsmand udbetaler Gratialer; men en Politimester har ogsaa under Sygdom udbetalt sin Vikars Løn af Politikassen. Det forekommer mig, at det er et Forhold, der ikke er i Overensstemmelse med, hvad man kunde forlange af den Forvaltning, der foregaar af Politikassen. I begge disse Tilfælde, jeg her nævner, er det jo ganske sikkert nok sket med Amtmandens Tilladelse; men det er derfor lige utiltalende og i Strid med, hvad man maa forlange med Hensyn til offentlige Midlers Anvendelse.